

GENEVEPSALTERET side 4

LANGØY KIRKEGÅRD side 6

**KONFIRMANT-
TURI** side 10-11

GUDSTJENESTER side 13

HØSTANDAKTEN side 16

Kirkejubileum i Kragerø

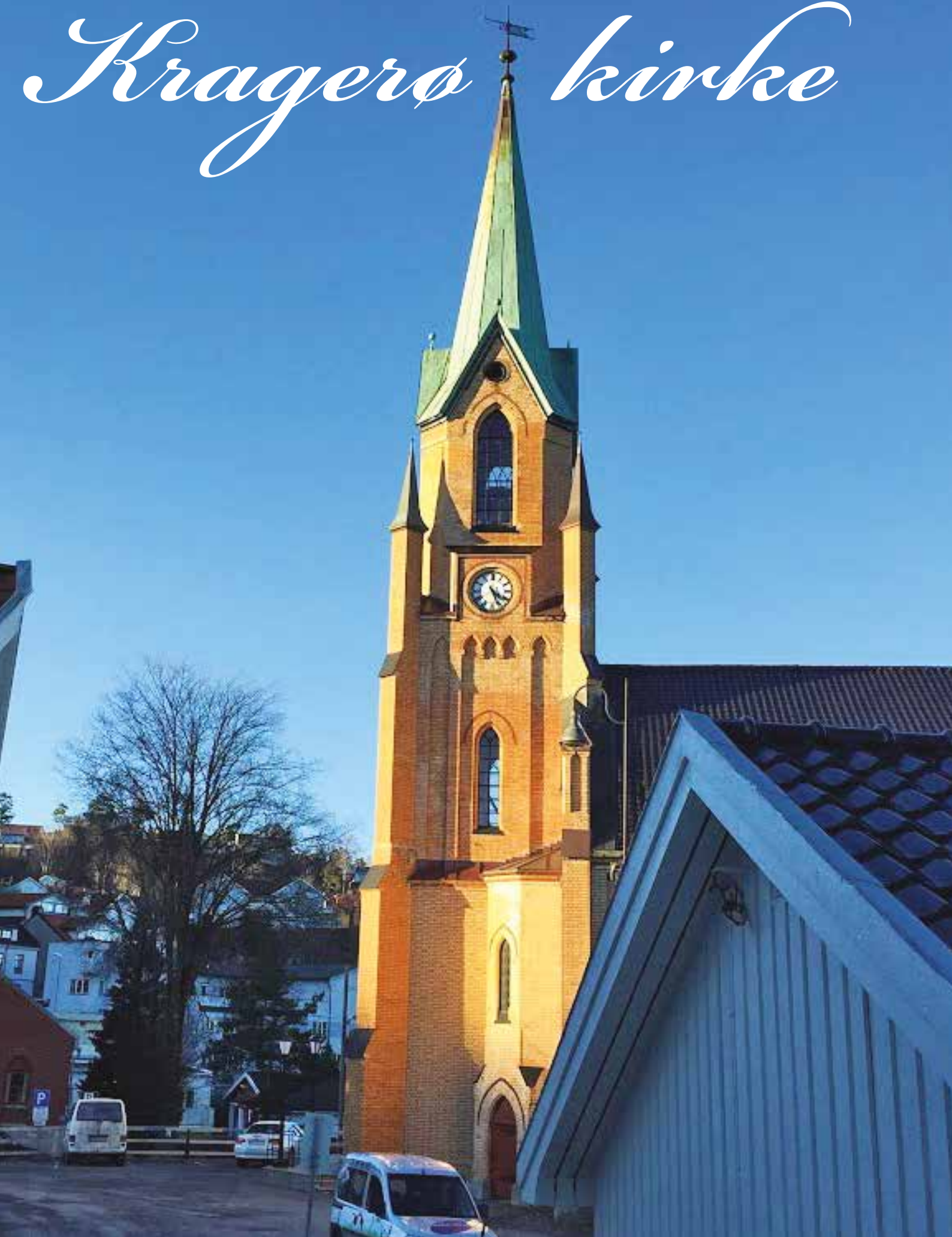
FORSINKET BURSDEGSFEIRING

SIDE 2-3

SKAGERRAK SPAREBANK

FORSINKA BURSDEGSFEIRING FOR
Kragero kirke

I fjor var det 150 år siden Kragerø kirke ble tatt i bruk, og det var Menighetsrådets plan at jubileet skulle feires en hel uke til endes, i slutten av november. Men så kom koronaen og kullkasta alle planene vi hadde...

I første omgang bestemte Menighetsrådet seg for å utsette jubileumsmarkeringa med ett år, til november i år. Ut gjennom høsten har vi så vært spente på om smittesituasjonen ville tillate feiring. Etter at Norge nå er åpna opp, er vi optimistiske og tror at vi om noen uker skal kunne feire kirkas 150 årsdag på behørig måte. En jubileumskomite bestående av Lilljan Kjærra, Kari Hole, Kåre Preben Hegland, Harald Monsen og undertegnede har snektra sammen et program som vi håper skal presentere kirka vår på behørig vis, slik den oppstod, har vært opp gjennom årene og fungerer nå om dagen.

Søndag 21. november er det som vanlig gudstjeneste i Kragerø kirke klokka 11, med prost Trond Engnes som hovedaktør. Under gudstjenesten vil det selvsagt bli markert at vi befinner oss i starten av jubileumsuka for kirka. På kvelden denne dagen vil alle korglade – og andre – kunne besøke kirka på nytt, for å lytte til den etter hvert tradisjonelle felleskonserten for Ås kirkekor og Kragerø kantori, med solister (blant annet Hanna Car-ding) og orkester. Kveldens hovedverk er «Requiem» av Michael Haydn, – vi kan helt sikkert se fram til en strålende musikalsk aften.

Mandagen – 22. desember kl. 19 – har vi gitt betegnelsen «kulturkvelden». Da vil konferansier Per Apelseth, i tillegg til å framføre en spesiallaget prolog, guide oss gjennom et rikholdig og mangfoldig program – med musikalske innslag, dans, fotoutstilling, sang og dikt ved lokale kunstnere og utøvere.

Barnekorkveld gjennomførte vi under kirkeuka 2019, med stor suksess. Vi satser på å gjenta suksessen i år, med kor fra Helle, Løkka og Støle. Sang- og livsgleden vil være vitne til under dette arrangementet for to år siden, er vi sikre på vil være like framtreddende i år – så det er bare å komme til kirka på **tirsdagskvelden 23. november kl. 17.30** – og da få oppleve unge korsangere som synger av full hals og av hjertens lyst.

Litt roligere, og utbytterikt på en annen måte, vil det sikkert gå for seg på **onsdagskvelden 24. november kl. 19**. Den har i programmet fått overskrifta «Kirkehistorisk aften». Da vil Kåre Preben Hegland gi oss raske riss av kirkas historie, med vekt på utviklinga de seinere åra, – og tidligere prost Leif Westermoen vil berette om en del av kirkas viktigste interiører. «KVART på 4» – en etter hvert høyt skattet lokal strykekvartett – vil bidra med musikalske innslag av garantert høy kvalitet.

Neste kveld – torsdag 25. november kl. 19 – er avsatt til foredrag om Fredrik Hougen, – av noen betegnet som «Kragerøs svar på Bjørnstjerne Bjørnson». Om vi ikke hadde blitt stoppet av koronaen, skulle dette foredraget vært holdt på 200-årsdagen for Hougens fødsel (han var født 27. november 1820). Når vi ønsker å realisere foredragsplanene våre ett år «for seint», er det selvsagt fordi Fredrik Hougen var en så betydningsfull person for kirke, skole og lokalsamfunnet som helhet i den perioden han levde og virket her – 1844 – 1911.

Karl Holte Aarø har tidligere gitt konserter i Kragerø kirke som har blitt svært godt mottatt. Han kommer igjen **fredag 26. november kl. 19**, sammen med musikere, – han vil presentere en spesiallaget program for «Kragerø kirke 150 år». Med andre ord: All mulig grunn for folk til å gå i kirka også denne kvelden.

Lørdag 27. november kl. 19 vil vi kunne være med på en skikkelig Singspiration-konsert, med gamle helter og heltinner – pluss dagens deltakere på scenen. Av de gode, gamle som deltar kan nevnes Martinus Solum med band. Konserten har fått navnet «Singspi med venner», – det er bare å glede seg til at det skal svinge skikkelig i kirka.

Kragerø kirke stod ferdig høsten 1870, men ble ikke tatt i offisiell bruk før **1. søndag i advent** samme år. Dermed er det denne søndagen (som i år faller på 28. november) som er kirkas egentlige bursdag. Dette, sammen med inngangen til advent, vil bli markert under den famili-gudstjenesten som er planlagt til vanlig kirketid, kl 11.00, denne søndagen.

Vi ønsket selvsagt å ha biskopen med oss under feiringa av kirkas 150-årsdag, og han ville svært gjerne komme. Dessverre var han opptatt i en lenge planlagt bispevisitas i annet sokn i slutten av november, – for å finne en løsning på det hele, valgte vi å avholde en egen jubileums- / **festgudstjeneste søndag 5. desember** – med biskopen og inviterte gjester til stede. Denne følges opp med at vi alle beveger oss opp til stor kirkekaffe i Løkka rett etter gudstjenesten.

Med kirkekaffen i Løkka ebber jubileumsuka for Kragerø kirke 150 år ut. Det er Menighetsrådets håp og ønske at vi da kan tenke at «dette ble en verdig og fin markering av kirka vår».

Tidspunkter er med forbehold og kunngjøres på plakater og i lokalavisa

Olav A D

Genevepsalteret

Noen salmemelodier tilskrives den sveitsiske byen Genève, og da gjerne fra tida rundt 1500-tallet. I Norsk salmebok 2013 (N13) gjelder dette nummer 5 **Gjør døren høy, gjør porten vid!, 157 Hør en lovsang, høye himler og 462 Eg ropar høgt or djupet. Hva binder disse salmene til Genève og 1500-tallet?**

Den reformerte kirkesangen

På 1500-tallet var det flere som ønsket å reformere (den katolske) kirken. Hos oss var det Luther som vant fram. I Sveits var den franske reformatoren Jean Calvin (1509-1564) en av de viktigste. Han bodde en periode i Genève og fikk der sette sitt preg på en epoke i musikkhistorien som varte i knapt hundre år, men som vi fortsatt nyter fruktene av. Perioden påvirket dessuten også senere salmetradisjoner.

Calvin lærte at man bare skal synge tekster fra Bibelen i kirken. Et naturlig utgangspunkt var da Davidssalmene. På latin kan Davidssalmene også kalles Psalterium eller bare psalter. Fra dette har vi navnet på stilepoken: Genevepsalteret. Stilepoken bredte seg særlig i Sveits, Frankrike, Nederland og en del områder i Tyskland.

Tekstene

Et viktig ledd i mange av de reformatoriske strømningene var at man skulle få oppleve og ta del i gudstjenesten på sitt eget morsmål. For å kunne synge bibeltekster på fransk fikk Calvin derfor hyra blant annet hoffdikteren Clément Marot (1496-1544) til å gjendikte Davidssalmane til fransk. For at de skulle være sangbare ble de også gjort metrisk-strofiske. De nye salmene kom ut i en fullstendig utgave med ny musikk av Claude Goudimel (1520-1572) i 1564-1565.

I det følgende får vi et utdrag Davidssalme 130 og så gjendiktningen av Marot (her i Støylens oversettelse), som vi kjenner som salme 462.

*Fra dypet roper jeg til deg, Herre.
Herre, hør min røst!
Vend øret til mitt rop om nåde.*

*Eg ropar høgt or djupet,
å Herre Gud til deg,
eg står på avgrunnsstupet,
å Herre, frels du meg!
Bøy nådig ned ditt øyra,
rett meg di miskunns hand!
Mitt naudrop må du høyra,
du som meg frelsa kan!*

Ved å gjendikte Davidssalmene blir man godt kjent med Bibelens tekster, og som regel husker man sanger bedre enn bare tekst. De tekstlige tilføyningene Marot står for kan tjene som en nyttig fortolkning og kan gjøre teksten mer meditativ. Med det mener jeg at man får høre det samme på flere måter og kan dermed lettere forstå alvoret i teksten ('eg står på avgrunnsstupet').

Musikk

Calvin tillot bare unison menighetssang i gudstjenesten. Han fjernet også det han så på som altfor kunstnerisk i den gregorianske sangen, hvor man for eksempel kan bruke flere minutter bare på ordet Halleluja. Musikkene hadde fjernet fokuset fra teksten. Calvin ville ha 'poids et majesté' - tyngde og høytidelighet i melodien.

Melodiene i Genevepsalteret er særpregede ved at de stort sett bare veksler mellom to noteverdier: halvnoter og fjerdedelsnoter. I motsetning til gregoriansk sang er det her som regel bare én stavelse per tone. Et annet karakteristisk trekk er en halvnotepause mellom verselinjene. Pausene og synkopene kan tenkes å ha blitt lagt inn for å hindre en altfor stødig puls - altså at det ble noe man kunne danse til.

De fleste salmene fra denne tradisjonen har også utskrevet sats for fire stemmer: sopran, alt, tenor og bass. Disse ble brukt utenfor kirken (for eksempel i skolen og i hjemmene), noe Calvin godtok.

Oppsummering

I dag har vi bare et lite antall salmer fra Genevepsalteret i salmeboka, og med bakgrunn i de nevnte trekkene kan de ganske greit kjennes igjen. Når vi i dag synger disse salmene, kan det gi en ekstra dimensjon å vite at de står i en 450 år gammel tradisjon og vi kan bli minnet på tradisjoner fra Davids tid når vi synger «Eg ropar høgt or djupet!».

Halvard Gautefall Hiis

Skal vi veksle?

«Nå har vi vekslet telefonnummer», sa damen som har fylt 90 for et par år siden.

Jeg måtte smile. «Veksle», tenkte jeg. Det hørtes veldig koselig ut. Tenk hvis vi kunne veksle litt oftere?

Damen har flyttet til Kragerø etter å ha bodd i en større by hele livet. I arbeidslivet har hun jobbet tett på mennesker med utfordringer. Livet i Kragerø ble ikke helt slik hun hadde tenkt.

Hun savnet noen å prate med. Heldigvis tok hun turen inn på Bymisjonskafeen.

På Bymisjonskafeen liker vi å veksle.

Vår faste gjest på samme alder har lenge savnet noen jevnaldrende å prate med.

Vi plasserte de to damene ved det samme bordet.

Inn døra kom en ny gjest. En mamma som trengte en ekstra pose med matvarer.

Vi hadde fått inn rosa muffins og spurte om hun ville ha.

«Ja, det vil jeg mer enn gjerne», svarte hun. Datteren min har bursdag i dag og hun skal ha selskap. Vi telte fort opp og hadde nok til alle bursdagsgjestene.

Vi serverte lammeфриkassè denne torsdagen i september.

Hver torsdag er det hjemmelaget, næringsrik middag som virkelig smaker. For noen av gjestene er dette det eneste varme måltidet i løpet av uka.

Det dukker frem mange gode minner i en porsjon med middag. Vi hører stadig om foreldre eller besteforeldre og hva de pleide å lage. Matpraten kan vare både lenge og vel og gode tips er det flere av.

Det er ennå høst, men det går mot jul. Adventstiden betyr harde bud for flere enn vi har lyst til å vite om. Og ingen er bare det du ser. Det vises ikke utenpå hvem som gleder seg og hvem som gruer seg til jul.

Kanskje har det skjedd noe siden i fjor som gjør at ting er annerledes i år?

Eller er tiden inne for å gjøre noe nytt?

Hvis du ønsker deg en julaften som kan bli spesielt fin så kan vi veksle!

Vi ønsker velkommen til både frivillige og gjester.

Alle som støtter Kirkens Bymisjon bidrar til at vi serverer god julemat, dessert og kaker.

Liker du å lage mat eller synes du det er best å komme til dekket bord? Ta gjerne kontakt med oss.

Innen dagen var over hadde to damer på over 90 funnet ut at de skulle møtes igjen.

På veien hjem den dagen hørtes latter og sang. Det kom «et helt tog» gående med små jenter i fine kjoler og rosa melis rundt munnen. Livet i den lille fine byen.

Hjertelig hilsen

*Kari Sveberg, virksomhetsleder i
Kirkens Bymisjon Kragerø, mobil 975 957 22*

Langøy kirkegård

VARIG VERN AV GRAVMINNER:

Langøy kirkegård ble anlagt i 1805 av Peder Anker. Kirkegården var knyttet til gruvedriften på Langøy. Den er den eldste kirkegård i Kragerø, unntatt Sannidal, som ennå er i drift. Det er ikke kapell knyttet til kirkegården, men et klokketårn som ble bygget i 1807. Ved begravelser i nyere tid, benyttes gravkapellet på Kalstad. I eldre tider gikk begravelserne vanligvis fra hjemmene.

Kirkegården på Langøy er vell skjøttet. Arbeidet utføres av kirketjener og kirkegårdsarbeider Per Oddvar Ødegaard på Skåtøy. Det er ikke ofte begravelser på Langøy, men folk med tilhørighet velger som oftest denne kirkegården som siste hvilested.

I samarbeid med Christian Wiik foreslås det nå at gravminnene etter 3 kjente personer, gis varig vern. Det er journalist Sigvart Strandsted født Abrahamsen, reisese-kretær Anund Olsen og en Stiger ansatt i Langøy Jerngruver.

Stigeren som «gikk igjen»:

Stigeren, her dessverre uten navn, døde etter det som fortelles midt på 1800-tallet. Han har et fint gravminne, støtte. Han skal visstnok ha forlangt å bli gravlagt på tvers. Hans begrunnelse for det, var å følge med arbeidsfolka når de gikk på veien til gruva. Det ønsket ble ikke imøtekommet. Så skjer det at arbeidsfolka som gikk på veien, møtte et gjenferd av stigeren som var meget plag-som. Gode råd var dyre, stigeren ble gravd opp og lagt på tvers. Alle ubehageligheter forsvant. Slik er det historiske folkesnakk.

Anund Olsen (1889-1948) en forkjemper for avholdssa-ken:

Anund Olsen ble født på Langøy av en ung kvinne som ikke maktet å ta vare på barnet. Han kom til oppfostring 8 mndr gammel, på Hestangen på Skåtøy. Han ble der til 1920 da fosterforeldrene solgte eiendommen på Hestangen. Anund Olsen flyttet da hjem til sin mor på Langøy, som da levde i et ekteskap uten barn. Da moren døde i

1932, overtok han eiendommen på Langøy. Der bodde han til sin død i 1948. Han ble på et tidspunkt ansatt som reisese-kretær i Det norske totalavholdsselskap. Han reiste land og strand rundt og besøkte avholdslag. Han var en inspirerende taler og en dyktig skribent. I Skåtøy Avholdslag, stiftet 1890, var han spesielt aktiv og lagets 50 års beretning er et glimrende skrivestykke. Det nor-ske totalavholdsselskap reiste et minnesmerke på Anund Olsen sin grav.

Sigvart Strandsted (1887-1970):

Fange i nazi-Tyskland i 5 år. Sigvart Strandsted var født og vokste opp med foreldre Stine og Abraham Gunleiksen og mange søsken, på Langøy. Han ble utdannet til gartner i Danmark, hvor han også begynte å arbeide som journalist. Han var ansatt i flere norske aviser før han i 1917 ble kor-respondent for flere norske og utenlandske aviser i Berlin. For ikke å bli mistenkt for å være jøde, byttet han etter-navnet sitt fra Abrahamsen til Strandsted etter Hitlers maktovertakelse i Tyskland.

Han ble arrestert den 17.mai i 1940, angivelig for å ha hjulpet jøder til å flykte. Han sonet først i et fengsel i Berlin, men ble sluppet fri etter ca 1 år og kom hjem til leiligheten sin. Etter ca 14 dager hjemme ble han arrestert på nytt og plassert i konsentrasjonsleiren Sachsenhausen til han ble reddet ut av leiren av De hvite bussene, april 1945. Han er den nordmannen som har lengst fangetid i Tyskland under 2. verdenskrig.

Etter tilbakekomsten til Norge i 1945, bygde han hus på Langøy og bodde der livet ut. Etter krigen var han aktiv lokalpolitiker og satt som medlem av Skåtøy herredsstyre som representant for Høyre. Han hadde et stort enga-sjement for skjærgården og var en flittig skribent både i lokale og landsdekkende aviser. Han var ofte benyttet som foredragsholder om mange emner. En større artikkel om Sigvart Strandsted er under arbeid og vil bli publisert i Historieglimt for 1922.

GJESTFRIHET OG BARMHJERTIGHET - *kristendom i praksis*

Det var en solfylt, døsigg sommersøndag i juli 1944. Lydia hadde inntatt tronen – den eneste godstolen i kjøkkenet. I min eventyrverden var hun Dronningen og det hadde skjedd et rolleskifte: Fra å være kledd i arbeidsforkle, gummistøvler og et slikt rødt hodetørkle, satt der nå en elegant dame med sort og hvit kjole, håndlaget blondekrage og gullmedaljong. Det brune håret i bølger var oppsatt og vakkert. På motsatt side satt øverste hoffdame Kari, med hvitt forkle og foldede hender. I Lydias barmhjertighet fikk jeg adgang fordi jeg hadde fått mine første briller, + 7. Lydia sa: «Stakkar, hun kan ikke lese Bibelen engang» - mitt første møte med hennes barmhjertighet. Andakten kunne begynne, - Lydia leste fra Salmenes bok, og hun bad for gården og alle i familien.

Plutselig hørte vi rop fra tunet. Søster Ester ropte: «Lydia, nå kommer de!» Og ut av sundet kom en hel slektskortesje; Maren og Thoralf med barn, Leif og Jessie med 6 barn, Rut og onkel Hans i sin kahyttbygde kogg. Alle med løv og flagg (i 1944!!). «Hallo, her kommer vi». Lydia fikk fart, «Kari, lag en diger vaffelrøre» - og til Karl på kontoret ovenpå, «Karl, finn fram penskjorta di! De strømmer på!» Lydia og Karl stod på brygga og ønsket velkommen. Begge sa «gå i åker'n og hagen og forsyn dere. Ta med så mye bær og grønnsaker som dere kan bære»» For en gjestfrihet!! For en barmhjertighet!!

Lydias far, salmakermester Anders Larsen, døde i 1908. For lengst hadde han kjøpt apotekergården, med forretning i 1. etasje og bopel i 2. og 3. etasje. Der satt Erica, 44 år, med 6 barn. Kameraten Magnus Juell i butikken vis a vis overtalte Erica til å fortsette med forretningen. Seks munner å mette!! Som eneste kvinnelige bedriftsleder overtok hun noen av borgerskapets normer, slik at jentene lærte å danse og de fikk klavertimer. Men Erica forlangte også at barna skulle ha oppgaver. 16-årige Lydia fikk oppgaven å bringe grønnsaker til husholdningen. Torvet var fylt av boder, og Lydia likte beste Ørvik-boden, der en flott mann med svært stritt hår stod. Det var Karl. Han var enebarn, - han hadde arvet Ørvik etter faren «Sko-Nils». «Han ligner et godt eple», sa Lydia da hun så han første gang. Etter hvert ble Lydia og Karl gift. Enebarnet Karl hadde alltid ønsket seg en stor familie, og det fikk han nå via kona - og det fikk han også ved at han og Lydia fikk fire barn: Nils, Ingebjørg, Kirsti og Karl Anders. Etter hvert ble Karl ordfører i Skåtøy kommune og han ble en sterk forkjemper for øyfolket. Omsorgen for folket viste seg på mange vis: Mange er de som fikk Karls privat-underskrift når de trengte en garantist for å kunne ta opp lån til f eks husformål.

Paret var enige om det meste, for begge var like snille. Det kom så tydelig til uttrykk da melkekontrolløren Kari (hun syklet fra gård til gård og tok prøver av melka) mistet jobben sin fordi den ble nedlagt. Da Karl fikk greie på det, stilte han sin svogeren sin spørsmålet «Hva synes du Harald om at Lydia og jeg adopterer ei jente på 50 år, Kari?» Og svaret kom: «Hvis dere gjør dette i ren barmhjertighet, da blir den jenten dere til stor velsignelse!». Og slik ble det: Kari flyttet til Ørvik, hun fikk et stort rom, hun var budeie, hun hjalp til i huset, og hun fikk skikkelig lønn for jobben. Hun ble Lydias venninne til sin døydag og var en helt uunnværlig person på gården. Barmhjertigheten gav virkelig velsignelse.

Onkel Karl, som jeg kalte han, tok høy fra Hasseleidet (der det nå er camping) som han fylte i ei løe der. Der bodde omreisendeparet Olga og Jacob. Da de giftet seg, var Karl forlover og Lydia laget selskap. Karl ville gi Jacob et arbeid og kjøpte inn dreneringsrør slik at han kunne foredle marka på Hasseleidet. Men en dag var hadde de omreisende fartet videre, og Karl måtte konstatere at han «hadde bomma på barmhjertigheten». Langt bedre gikk det for området ytterst på Hasseleidet. Der var det fine svaberg og muligheter for en hyttetomt. Lydias søster Agnes var gift med Hans, de hadde fire barn og dårlig råd. Onkel Karl og tante Lydia gav da likegodt hele området til Agnes og Hans, - de snekret så hytte der for familien. Jeg har hørt at det hele bare gikk muntlig for seg, for Lydia og Karl tenkte bare på å gi og dele med seg.

Jeg opplevde det som om alle som var, eller kom til gården, ble snille. Lydia og Karls ånd svevet over oss som en sky. Deres barmhjertighet smittet over på alle og den gjorde oss snille. Det skjedde noe ved ilandstigning på Ørvik, - uten å vite det selv, formidlet Lydia og Karl Jesu egen lære om barmhjertighet til alle som kom, - de gjorde ord og lære om til praktisk, medmenneskelig handling.

Erica (Lillemor) Holm

Diakoni

MED RØTTER I LIVET

Kort om meg. Jeg heter Åsne, kommer ifra ei lita bygd i Seljord i Vest-Telemark, er 34 år, gift med en kjernekar som heter Kristian og som jobber som studentprest i Bø. Og sammen har vi to gode jenter på 3 og 5 år. Fagbakgrunnen min er master i psykologi og noe friluftsliv på Idrettshøyskolen, og har tidligere bl.a jobba som arbeidsveileder i arbeids- og inkluderingsbedrift - før jeg heiv meg inn i diakonien for 2 år siden.

Og jeg har blitt ganske berørt av dette med diakoni. Fordi - det handler om livet.

Jeg har sitti uttallige timer i auditorium og på lesesal ved Psykologisk fakultet i Oslo, hørt på professo-

rer med livslang erfaring innen psykologisk forskning og terapi. Studiet om mennesket, psykologi, rommer helt vanvittig mye og er komplekst og mangefasettert. Hvorfor er vi mennesker som vi er, og hvordan i alle dager kan vi møte folks utfordringer og lidelser på best mulig måte og med «best effekt»?

Jeg må innrømme at skuldrene mine opp gjennom ofte har føltes ganske høye før jeg som fagperson har stått framfor en ny samtale med et menneske. Med en haug av psykologifaglige teorier og amerikanske navn jeg ikke husker i bakhodet, har jeg tenkt - hva kan jeg egentlig? Hva kan jeg egentlig i møte med mennesker som har traumeerfaring, dødsangst, depresjon eller ulidelige fysiske smerter? Og hvilken hjelp kan jeg egentlig gi?

En natt satt jeg på Kirkens SOS sitt vaktrom på Gvarv, jeg hadde praksis der ifm diakonistudiet, klokka nærmet seg kvart på 04 og damen i andre enden hadde så

*Planlegger
du dåp?*

Da har du mulighet til å benytte deg av elektronisk påmelding via vår nettside **www.kragerokirkene.no**

På menylinjen øverst på siden velger du «kirkelige handlinger» og deretter «dåp».

Velg «påmelding til dåp» og «ny registrering». Huk av for den kirken som er aktuell for deg.

Da får du oversikt over hvilke datoer det er mulighet for dåp i de ulike kirkene i kommunen.

Velkommen til dåp!

AM Bamle, kirkeverge

Diakon, Åsne Gotehus Køhn som jobber i Sauherad og Nes menigheter var en av de som hadde et foredrag på diakonikonferansen i Grenland 2021. Det var to lærerike og inspirerende dager hvor vi var en liten gjeng på 5 personer fra Kragerø som fikk delta. Åsne var en av de som gjorde inntrykk på oss, og her har vi fått lov til å gjengi et utdrag av hennes seminar.

og si hatt monolog i 45 minutter. Det var ikke ende på all lidelse og mørke hun fortalte meg om fra eget liv.

I løpet av tiden med henne på røret var det virkelig ikke mange ordene fra meg som fikk plass. Det var kanskje noen åpne, undrende spørsmål som gav ho nye ting å fortelle om, det var bekreftende små uttalelser fra meg om at jeg var der, hørte henne. Og det var det. På slutten av samtalen takket hun meg inderlig for den gode samtalen, hvor godt det hadde vært å prate med meg.

Jeg var nærmest målløs. For hva hadde jeg gjort? Ingen råd, ingen analyser, psykologfaglige teorier, ingen diagnostisering, ingen henvisninger - ingenting! Bare mitt oppmerksomme nærvær i den bekmørke natta.

Og denne erfaringen har jeg fått gang, på gang, på gang i min jobb som diakon.

I de fleste samtaler jeg har i min jobb som diakon hører jeg et ekko av helt grunnleggende, menneskelige lengsler: jeg trenger et sted å høre til, at noen ser meg, smiler til meg, og holder rundt meg. Jeg trenger ikke flere behandlingsopplegg og diagnoser. Jeg trenger et medmenneske. Et sted å få brukt meg selv og mine ressurser, når arbeidslivet har sagt at jeg ikke lenger kan bidra der. Jeg trenger å bli sett for den jeg er og få bekreftet at jeg har en verdi, selv om livet ikke blei slik jeg hadde tenkt. Jeg trenger et fellesskap å høre til, hvor prestasjoner og status ikke har betydning. Jeg trenger å bli rommet og møtt - med hele meg.

Jobbsøk var det eneste som var godkjent aktivitet, selv om Muhammed mer enn alt trengte noen som kunne skaffe en bil og øvelseskjøre med han - så han fikk lappen og kunne pendle til langt flere jobber. Men det passet ikke systemet.

Samtaleterapi var visstnok det systemet mente Sara trengte, selv om verdigheten og mestringsfølelsen hennes kanskje hadde hatt mye bedre av at noen blei med henne på hestestall i stallen hvor hun kjente seg trygg og fikk gjøre noe hun var god på, på sin banehalvdel. Men det passet heller ikke systemet.

Jeg har savnet et perspektiv, et rom og en mulighet til å kunne følge hele mennesket.

Men jeg visste ikke da at det jeg lette etter kan staves med 7 bokstaver - diakoni. Som diakon kan jeg øvelseskjøre med Muhammed og stille hestene med Sara. Hva vil du jeg skal gjøre for deg, spurte Jesus. Diakonien kan møte mennesker der de trenger at vi er.

Er det noe jeg har erfart og forstått i min korte tid som diakon, sånn ordentlig ryggmarg-forstått, så er det nettopp det - det handler ikke om meg om min kompetanse, først og fremst. Det handler om den andre i møte med meg. Det handler om å gi den andre plass.

Og egentlig så er det nettopp det terapiforskning faktisk har lært oss de siste årene også. Skal en få til endringer hos mennesker, så er RELASJONER det viktigste. Gode menneskemøter lykkes nesten uavhengig av hvilke «metoder» man bruker.

Det viktigste for alle som står i krevende livssituasjoner er å oppleve godhet, trygghet, anerkjennelse og forståelse i møte med den andre.

Dere diakoner, og da mener jeg ikke bare de med papirer på fullført diakonutdanning, men som er diakoner av hjertet, - jeg tror dere er i besittelse av den uvurderlige evnen det er å faktisk kunne ta inn over dere det mennesker forteller dere. Eller kanskje jeg kan si at dere har plass til andres fortellinger i livet deres.

Når noen får komme å fortelle ærlig sin historie, dele sine kamper, savn, lengsler og gleder, i møte med et menneske som ser deg og anerkjenner og velsigner deg med blikket - jeg tror himmel møter jord akkurat der.

Diakoni - med røtter i selve livet.

**ENDELIG
NORMALITET!**

**En høyst vanlig
konfirmanttur!**

Mange gleder seg nå over en hverdag som er noenlunde normal. I kirken gleden vi oss nå over å kunne møtes igjen uten de begrensningene som vi i større eller mindre grad har levd med siden 12 mars 2020. En av de tingene som nå i høst ble mulig var å dra på konfirmanttur igjen. Dette har gjerne vært en populær del av konfirmantopplegget og godt var det derfor at dette lot seg gjennomføre. Her følger noen glimt fra konfirmantturen som ferske konfirmanter fra Sannidal og Helle fikk være med på sammen med ungdomsklubben SMUK. Bildene viser konfirmantene som

fikk undervisning, var i lek og aktivitet. Tur til et lokalt kystfort ble det også tid til, innimellom diverse måltid og alt det andre. Vi håper at konfirmantene hadde en flott tur! Vi i kirken gleder oss nå over at det ikke lenger er begrensninger på hvem vi kan ta imot og hva vi kan gjøre!

HG

«JA, DE PENGAR.....»

De av oss som har levd noen år vil kanskje huske visesangeren Vidar Sandbeck sin tekst «Ja, de penga – de er til bekymring for fattig og for rik». Slik har også «Vi snakkes» det, - vi er i pengenød! Vi utgir 4 nummer pr år, de samla utgiftene til oppsett / layout, trykking og distribusjon beløper seg til cirka kr 28 000 pr nummer, totalt altså cirka kr 110 000 pr år. Det meste av dette beløpet finansieres gjennom annonseinntekter, men ved årsslutt gjenstår en stor rest som de utgivende menighetsrådene må dekke inn. Det belaster den øvrige drifta som menighetsrådene har ansvar for, og er dermed slett ingen velkommen utgiftspost for rådene.

I tidligere tider var det til god hjelp for kirkebladets økonomi at leserne innbetalte en frivillig årskontingent. Den ordningen har i løpet av de seinere årene falt bort, men redaksjonen ser seg nå igjen nødt til å be om et økonomisk håndslag fra dere som leser bladet. Det kan dere mest lettvinnt gjøre ved å vippse over et beløp til bladet, nr 136315 og da merke overføringa med «Kirkebladet». I håp om at dere vil bidra til at bladet kan leve videre, sier vi på forhånd takk for støtten.

Redaksjonen

**Støtt våre
annonsører
– de støtter
oss!**

**Kragerø
- Perlen
blant
kystbyene**
Edvard Mundt

Vi snakkes

**Menighetsblad for Kragerø, Helle,
Skåtøy og Levangsheia sokn.**

Menighetskontoret:

Besøksadr.: Torvgata 7, 3770 Kragerø
Postadr.: Pb 128, 3791 Kragerø
Bank: 2655.55.76403

Redaksjonskomite:

Olav Drevland 988 37 224
Harald Monsen 900 76 544
Morten Skjævestad 915 82 214
Harald Gulstad 35 98 63 67
Arnfinn Jensen 905 84 852

kragerø energi

Vi bytter navn!
Fra Krager Energi AS til

Vestmar Nett AS

Alt annet blir som før. Det kan du stole på.

FOSSING STORMOLT AS

Med hjerte for laksen!

BYGGMESTER ANDERS OLSEN AS

Skåtøy • Tlf. 922 25 985

**KE Kragerø
Elektriske**
Kirkegt. 14 • Tlf. 35 98 65 60

sport 1
Kragerø

Hjallum A.s

Ing. og aut. Rørleggerforretning
Tlf. 35 98 13 75 • Fax 35 98 35 65

VELKOMMEN TIL GUDSTJENESTE!

Helle – Kragerø – Levangsheia og Skåtøy sokn

OKTOBER

17. oktober: 21. s. i treenighetstiden

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste. Trond Engnes. Dåp.
Offer til menighetsarbeidet.

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste. Harald Monsen.
Offer til menighetsarbeidet.

24. oktober: 22. s. i treenighetstiden

Hellekirken kl. 11.00

Familiegudstjeneste. Harald Gulstad.
Utdeling av 2- 4 – og 6-årsbøker.
Offer til Hellekirken.

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Trond Engnes.
Offer til Gautefall Fjellkirke

31. oktober: Bots og bønnedag

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Harald Monsen
Offer til menighetsarbeidet

NOVEMBER

7. november: Allehelgensdag

Støle kirke kl. 11.00

Allehelgensgudstjeneste
Harald Gulstad

Skåtøy kirke kl. 17.00

Allehelgensgudstjeneste
Harald Gulstad.

Kragerø kirke kl. 18.00

Allehelgensmesse

Harald Monsen.

Kragerø Kantori.

14. november: 25. s. i treenighetstiden

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste. Harald Gulstad.
Offer til Sjømannskirken, Norsk kirke i
utlandet.

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Trond Engnes. Dåp.
Offer til menighetsarbeidet.

21. november: Kristi kongedag/

Domssøndagen

Kragerø kirke kl. 11.00

Gudstjeneste. Trond Engnes.
Offer til menighetsarbeidet.

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste. Harald Monsen.
Offer til Litauenhjelpen

28. november: 1. s. i advent

Kragerø kirke kl. 11.00

Kirkebursdag!
Gudstjeneste.
Harald Monsen. Dåp.
Offer til IKO – Kirkelig pedagogisk
senter.

Hellekirken kl. 11.00

LysVåken-gudstjeneste
Harald Gulstad.
Offer til Prosjekt «Hjelp Ugandas barn»

DESEMBER

5. desember: 2. s. i advent

Kragerø kirke kl. 11.00

Jubileumsgudstjeneste.
Biskop Stein Reinertsen. Prost Trond
Engnes. Sokneprest Harald Monsen.

Støle kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.
Harald Gulstad.
LysVåken + utdeling av bøker. Offer til
menighetsarbeidet.

12. desember: 3. s. i advent

Hellekirken kl. 18.00

Jubileumskonsert/julekonsert
Kollett til korene i Hellekirken
Harald Gulstad

Skåtøy kirke kl. 11.30

Luciagudstjeneste.
Harald Gulstad. Dåp.
Offer til menighetsarbeidet

19. desember: 4. s. i advent

Kragerø kirke kl. 20.00

Ni lesninger.
Harald Monsen. Kragerø kantori

Med forbehold om endringer.

*Kragerø & Drangedal
Begravelsesbyrå*
– etablert 1960 –

*Verdighet ved
livets slutt*

For priser og
informasjon; se:
www.bkd.no

Vakttelefon hele døgnet, 7 dager i uken: **35 98 21 94**

**SPAREBANKEN
SØR**

evashage

BLOMSTERBINDERI OG KAFÉ

Torvgata 12, 3770 Kragerø • 35 49 90 30

SPAR

Optiker Vestøl as
35 98 17 56
Torvgt. 20, 3770 Kragerø

**Elektroinstallatør
Terje Jørgensen AS**

Kalstadveien 7
3770 Kragerø
Tlf.: 911 35 723

elektrikerkjeden
norgeseliten
Din trygghet - vårt ansvar!

**ARKITEKTHUSET
LUNØE & LØFFLER**
SIVILARKITEKTER
MNAL

Tannlege Bernt A. Grøgaard

Brødrene Brubakken AS

KRAGERØ HOTELL
tlf. 48 11 02 22 • kragerohotell.no

Europris
MER TIL OVERS

-Vestøl-
Herre- og ungdomsklær

 Kragerø Blomsterleverandør
i over 100 år
35 98 18 14 – 35 98 22 09 – 35 98 20 87

 Hageland
www.hageland.no
Ørvik Plantemarked

Frithjof Johnsen
P. A. Heuchs gt. 2 • Jernbanetorget • 3770 Kragerø
Tlf. 35 98 16 68 • post@jernia-kragero.no

JERNIA
Servicetelefon 015 50 100 • www.jerniakjeden.no
ting & tang

Den lokale leverandør av gravmonumenter
Navntilførsel, oppussing m.m.

Tlf. 35 99 04 04 • Fax. 35 99 83 44 – Ta kontakt for avtale

DØPTE KRAGERØ KIRKE:

20.06.21 Frøya Hals-Andresen
 20.06.21 Anton Fredrik Von Ubisch Pay
 11.07.21 Lucas Leander
 Barhaughøgda-Helgeland
 11.07.21 Lisa Barhaughøgda
 15.08.21 Elias Bohlin
 22.08.21 Leah Tomine Solberg
 29.08.21 Ivi Anna Hasseleid
 26.09.21 Heddy Bergsland Skorge
 03.10.21 Sofie Bjerka Buraas
 03.10.21 Henrik Blankenberg Hartveit

DØPTE SKÅTØY KIRKE

25.07.21 Hedda Marie Arnet Tveit
 08.08.21 Anna Homane Grødum

DØPTE HELLEKIRKEN

13.06.21 Amira-Xael Akankunda Guste-Pedersen
 08.08.21 Johanna Tjønneland Sagatun
 08.08.21 Mari Solum Karlberg
 12.09.21 Mio Vildalen Brynemo

DØPTE STØLE KIRKE

04.07.21 Laurits Sandvik (døpt på Ospevika)
 22.07.21 Tilla Rognli-Braaten

VIGDE KRAGERØ KIRKE

12.06.21 Varvara Bibikova og André Sommerstad
 26.06.21 Linn Charlotte Nørve og
 Fredrik Annweiler
 21.08.21 Anne-Mette Evensen og Kristian Ljåstad

SKÅTØY KIRKE

03.07.21 Johanne Jeanette Gundersen og
 Tommy-Stian Gundersen

**DØDE KRAGERØ KIRKE/
KAPELL - KRAGERØ OG SKÅTØY/
KALSTAD KIRKEGÅRD**

22.05.21 Brita Pors Lavik
 28.06.21 Jane Moen
 05.07.21 Ragna Marie Fasting
 10.07.21 Kari-Lise Hamsaas
 12.07.21 Ingrid Margrethe Forberg
 19.07.21 Ingeborg Sofie Tranberg
 25.07.21 Per Henning Klausen
 26.07.21 Håkon Tangen
 27.07.21 Kari Støren Binns
 27.07.21 Kaya Kristin Jensen
 09.08.21 Arvid Klausen
 20.08.21 Aase Edith Jacobsen
 29.09.21 Wenche Blankenberg Amdahl

STØLE KIRKE - OSPEVIKA KIRKEGÅRD

01.06.21 Kjell Åke Lundkvist
 28.09.21 Grethe Rønning Clausen

SKÅTØY KIRKE/SKÅTØY KIRKEGÅRD

24.08.21 Else Johanne Sørensen
 14.09.21 Sigrid Johanne Thomassen

KRAGERØ KIRKEKONTOR

Besøksadresse: Torvgata 7

ANSATTE**Prost Trond Engnes**

35 98 63 62 - 41 45 35 91
 trond.engnes@kragero.kommune.no

Sokneprest Harald Magnus Monsen

35 98 63 60 - 90 07 65 44
 harald.monsen@kragero.kommune.no

Sokneprest Harald Saanum Gulstad

35 98 63 67 - 99 72 40 54
 harald.gulstad@kragero.kommune.no

Sekretær Kari Skarvang

35 98 63 61 - 416 33 056
 menighetskontor@kragerokirkene.no

Kirkeverge Anne-Mette Bamle

35 98 63 64 - 91 81 01 48
 anne-mette.bamle@kragero.kommune.no

Konsulent, kirkegårdssaker**Bertha Gautefall Hiis**

35 98 63 63 - 40 47 73 36
 bertha.hiis@kragero.kommune.no

Kantor Kragerø sokn, Robert Carding

35 98 09 15

Kantor Helle sokn, Robert Czyz

99 27 15 14

Kantor i Levangsheia og Skåtøy sokn

Jorunn Myre - tlf: 90 87 70 81

Menighetspedagog Kragerø sokn:

Jorunn Myre tlf. 90 87 70 81

Diakonimedarbeider Kragerø sokn:

Sven Ludvigsen tlf. 92 88 13 46

Kirketjenere Kragerø kirke:

Torgeir Dahl, 41 75 99 19
 Svein Jonny B. Larsen, 47 30 31 27

Kirketjener Helle kirke:

Svein Jonny Blankenberg Larsen

Kirketjener Skåtøy kirke:

Per Oddvar Ødegaard, 48 03 23 42

Kirketjener Støle kirke:

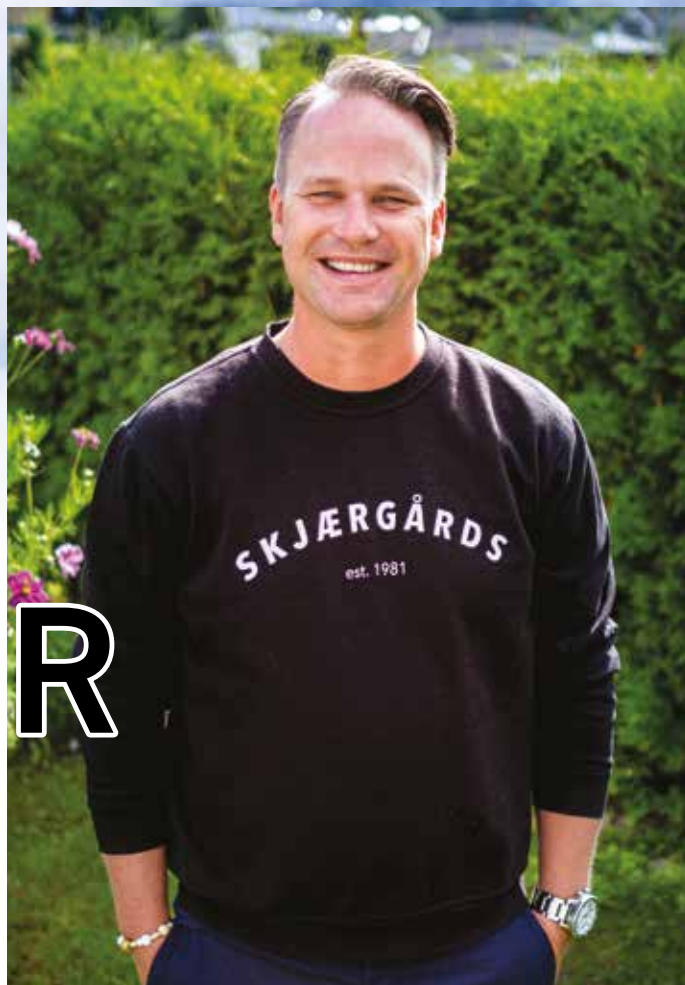
Trond-Arild Johannessen tlf. 907 78 967

www.kragerokirkene.no

Høst **ANDAKTEN**

av Martin Daland

HVA DRØMMER DU OM?

Da jeg var barn, så drømte jeg om mange ting. Jeg drømte om å bli Manchester United spiller, jeg drømte om å fly som supermann og jeg drømte om hva jeg skulle bli når jeg ble stor. Nå, i dag, drømmer jeg om andre ting. Jeg drømmer om at det skal gå bra med barna mine. Jeg drømmer om at de som jeg er glad i, som har det vanskelig, skal få det bra igjen. Jeg drømmer om mange ting. Men, ikke minst, så drømmer jeg om å kjenne Gud bedre.

Drømmene våre endres gjennom livet. Hva drømte du om før, som du ikke drømmer om lenger, fordi det enten er godt i oppfyllelse eller du bare har lagt drømmen til side, for «det ble jo bare med drømmen»? Og, hva drømte du ikke om før, men som du drømmer om nå, fordi det har skjedd noe i livet ditt, som du aldri hadde drømt om?

Jesus sier i Matteus 11:28: Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile.

Jesus inviterer deg og meg, til å komme til han med alle våre drømmer, alle våre bekymringer, - alt som vi bærer på - og så gir Han oss et løfte om at vi da skal finne hvile - hos Han. Gud sa til Je-

remia: For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.

Livet kan medføre mange utfordringer, og ting blir ikke alltid slik vi hadde tenkt. Vi kan drømme om mange ting, undre oss over mange ting, og det er også - mange ting. Jesus utfordrer oss - og inviterer oss - til å invitere Han med i alle våre ting, også inn i våre drømmer. Tenk på Han, skriver forfatteren av Hebreerbrevet (12:3). Kanskje det er en utfordring du kan ta med deg i dag? Tenk på Jesus. Snakk med Han. Be til Han. Inviter Han inn i livet og drømmene dine. Kanskje vil Han overraske deg med noe godt?

Gud velsigne deg.

